

РЕШЕНИЕ

№ 23473

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5659** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция на труда“ С., чрез ст. юрк. П. Б., срещу Решение №1450/16.04.2025 г. по НАХД №2132/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2400585/16.12.2024 г., издадено от главен инспектор при Дирекция „Инспектиране на труда“, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда, на „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 800 лева за извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда.

В касационната жалба решението е оспорено като неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Сочи се, че АНО правилно е квалифицирал нарушението. Иска се отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на решение, с което да бъде потвърдено процесното НП. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от юрк. С., която поддържа касационната жалбапо изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

Ответникът – „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, нередовно призован, не се представлява. В представен писмен отговор на касационна жалба чрез проц. си представител адв. И. с вх. № 195511/04.06.2025г., излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. В представена молба от 27.06.2025г. сочи, че поддържа подадения писмен отговор. Претендира

присъждане на разноси съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 17.10.2024 г. около 12:12 ч., инспектори от Д „ИТ“ - С. град, извършили проверка на дружеството „И. М. Трейд Къмпани“ ООД за спазване на трудовото законодателство в строителен обект - „жилищна сграда с гаражи“, находящ се в [населено място], район „Н.“, с идентификатор КККР (имот) 68134.1383.6, УПИ 1-6, кв. 239, м. „Н. част 2Б. При проверка на място, било заварено да полага труд като „общ работник“ в обекта, лицето Н. Н. С.. В собственоръчно попълнена декларация, С. посочил, че от 02.08.2023 г. работи като общ работник, с определено работно време от 08:00 ч. до 17:00 ч., има сключен трудов договор и е получил заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен договор, последно изплатено възнаграждение е за м. септември 2024 г., което е получил на 30.09.2024 г.

Служителите на Д „ИТ“ - С. град са изискали от дружеството да представи документи за проверка.

На 22.10.2024 г. в ДИТ от страна на дружеството - жалбоподател били представени документи, вкл. трудов договор №105 от 17.10.2024 г. сключен между „И. М. Трейд Къмпани“ ООД и Н. Н. С., с ЕГН [ЕГН], който е назначен на длъжност „кофражист“ от 17.10.2024 г., справка по чл. 62, ал. 5 от КТ от 17.10.2024 г. в 13:17 ч.

Извършената проверка била обективизирана в протокол за извършена проверка (ПИП) с изх. № П. от 16.12.2024 г.

За констатациите при извършената на 16.12.2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАП) № 22-2400585 срещу „И. М. Трейд Къмпани“ ООД за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, въз основа на който е издадено и процесното НП.

Между дружеството „И. М. Трейд Къмпани“ ООД и Н. Н. С., имало сключен предходен трудов договор №077 от 31.07.2023 г., като С. бил назначен на длъжност „кофражист“ от 01.08.2023 г. Същият е бил прекратен със Заповед №076/01.04.2024 г., считано от 01.04.2024 г. и изпратена справка по чл.62, ал.5 от КТ за това прекратяване до НА.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В допълнение съдът е приел, че визираното в наказателното постановление административно нарушение на чл.63, ал.2 от КТ е несъставомерно. СРС е сключил, че трудовият договор „е сключен постфактум, след осъществяване на проверката“, като се е обосновал с обстоятелството, че уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП след извършената проверка, а именно на 17.10.2024 г., в 13:17 часа, както и с оглед декларацията на работника. СРС е приел, че липсва

писмен трудов договор преди 17.10.2024г., поради което работодателят е следвало да понесе отговорност за неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ - за това, че не е сключил с работника трудов договор в писмена форма, а не за вменената му от наказващия орган отговорност по чл. 63, ал. 2 от КТ. По тези съображения съдът е отменил процесното НП.

Настоящият съдебен състав намира, че при правилно установена фактическа обстановка, решаващият състав на СРС е направил обосновани изводи досежно приложението на закона, като правилно е приел, че не е безспорно установено вмененото на санкционирания субект административно нарушение по смисъла на чл. 63, ал. 2 от КТ.

За да е налице нарушение по смисъла на чл. 63, ал. 2 от КТ, на първо място е необходимо между работодателя, какъвто безспорно представлява дружеството и работника да е налице валидно сключен трудов договор, след което работодателят да не е изпълнил задължението си за регистрация на трудовия договор в НАП и връчване на копие от уведомлението за сключения договор на работника. Нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ се осъществява чрез допустителство, тъй като нормата предвижда забрана за допускане до работа на лице, без да са му връчени документите по чл. 63, ал. 1 от КТ.

От визираната по делото фактическа обстановка се установява, че на строителен обект - „жилищна сграда с гаражи“, находящ се в [населено място], район „Н.“, с идентификатор КККР (имот) 68134.1383.6, УПИ 1-6, кв. 239, м. „Н. част 2Б, стопанисван от „И. М. Трейд Къмпани“ ООД, контролните органи са заварили лице, което предоставя работна сила. Според показанията на свидетеля Г., извършила проверката на място, лицето е било заварено да било заварено да полага труд като „общ работник“ в обекта. В собственоръчно попълнена и подписана от работника декларация същият е декларира, работи на обекта като общ работник, с определено работно време от 08:00 ч. до 17:00 ч., като последно изплатено възнаграждение е за месец септември 2024г., като има сключен трудов. По същество, работникът е декларира елементи на трудово правоотношение като работно място, работно време, получено трудово възнаграждение. Това означава, че на практика лицето е встъпило в трудово правоотношение, но конкретен договор не е посочен или представен.

Видно от съдържанието на АУАН и на самото НП, в същите е изрично упоменато обстоятелството, че едва след извършена проверка на документи в ИА ГИТ на 22.10.2024 г. от дружеството са били представени наличните по делото пред СРС сключен трудов договор №105 с дата 17.10.2024 г., в който е отбелязано, че служителят е постъпил на работа на 17.10.2024 г., което налага извода, че представеният по-късно на проверяващите органи трудов договор е бил изготвен впоследствие, след извършване на проверката, за което свидетелства и обстоятелството, че същият бил регистриран в ТД на НАП в 13:17 ч. на 17.10.2024 г., съгласно прил. справка.

В допълнение, следва да се посочат и няколко несъответствия, които по косвен път насочват, че при извършване на проверката не е имало сключен трудов договор между дружеството и служителя. Проверката е извършена на 17.10.2024 г., около 12:12ч., като в собственоръчно попълнената декларация от лицето С. е посочено, че има сключен трудов договор, който му е връчен, както и уведомление. Видно от доказателствата по делото обаче се установява, че същият е входиран в ДИТ С. на 17.10.2024 г. в 13:17ч.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че СРС правилно е сключил, че дружеството на практика е допуснало друго нарушение, а именно на чл. 62, ал. 1 от КТ, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и не е осъществило приписаната му дейтелност. За съставомерността на деянието по чл. 63, ал. 2 от КТ е необходимо наличието на сключен писмен трудов договор между страните, какъвто с оглед доказателствата по делото не е налице към момента на извършване на

нарушението-17.10.2024 год., около в 12:12 ч., а уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП по-късно на същия ден. Видно от попълнената от лицето декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ, С. сочи, че работи в обекта на дружеството, без обаче да е отразил сключването на изискуемия от Кодекса на труда писмен трудов договор. Липсва и изрична констатация от проверяващите органи, че в хода на извършената проверка на място им е представен сключен трудов договор в писмена форма.

СРС е анализирал всички тези приобщени по делото доказателства, въз основа на което е достигнал до правилния извод, че трудовият договор с лицето е сключен постфактум, след осъществяване на проверката. Предвид липсата на трудов договор между страните, за работодателя обективно не би могло да възникне задължение да предостави екземпляр от такъв и от уведомлението, както и не би могъл да наруши забраната по чл. 63, ал. 2 от КТ да не допуска до работа работник или служител, преди да му предостави документите по чл. 63, ал. 1 от КТ - копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

При това положение незаконосъобразно е твърдението на касатора, че описаното в наказателното постановление деяние е съставомерно по посочения текст – чл. 63, ал. 2 от КТ. При липса на писмен трудов договор работодателят следва да понесе отговорност за неизпълнение на задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ - за това, че не е сключил с работника трудов договор в писмена форма. Отговорността по чл. 63, ал. 2 от КТ изисква друга фактическа обстановка, а именно – наличие на сключен и подписан трудов договор и непредставяне на работника на копие от удостоверение по чл. 62, ал. 3 от КТ. В случай, че не е осъществен юридическият факт, пораждащ задължението по чл. 63, ал. 1 от КТ, не би могло да се стигне до нарушаване на забраната по чл. 63, ал. 2 от КТ. В контекста на изложеното, касационният състав намира за неоснователни сочените от касатора отменителни основания, обосноваващи незаконосъобразност на въззивното решение, поради което решението на СРС като правилно, валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за заплащане на разноски по делото, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция. Договореното и платено адвокатско възнаграждение, в размер на 1150 лева, е над минималния размер определен в чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г., за възнагражденията за адвокатска работа, поради което възражението на касатора за неговата прекомерност е основателно, като същото следва да бъде намалено до 1080 лева.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, XXIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1450/16.04.2025 г. по НАХД №2132/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти.

ОСЪЖДА ИА „ГИТ“ да заплати на И.М.Трейд Къмпани“, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 1080 лева, разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.